

ПОЛ ВЕРЛЕН ИЗГРЯВА СЛЪНЦЕТО...

Част 0 от „Добрата песен“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

*Изгрява слънцето и — топло — позлатява
и росните жита, и мократа морава,
и сводът тръпне — син от утринния хлад.
Безцелно тръгваш пак през нивите; назад
остават и ръжта, и слогът, и лъката,
и стар тревясал път извежда край реката.
Как въздухът е свеж. В миг птица прелети
със сламка в човката и ясно виждаш ти —
по гладката вода се плъзва сянка птича.
Това е всичко.*

*Но мечтателят обича
да скита сутрин тук след своя сладък блян
за светло щастие; безгрижен и пиан
от спомена крилат за своята любима —
до вчера само сън, мечта недостижима,
бял ангел призори, запял с неземан глас;
поетът и смеха ще изтърпи от вас
за нея — Спътница, душа, която кара
душата му и днес да страда с нова вяра.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.